

„Officerer og de med dem i Klasse staaende militaire Embedsmænd skulle for Fremtiden ikke være andre Bestemmelser undergivne i Henseende til Ægteffabs Indgaaelse end andre kongelige Embedsmænd.“

Om det Billige og Retfærdige i, i denne Henseende at sætte de militaire Embedsmænd paa lige Fod med andre Embedsmænd, skal jeg ikke udtale mig paa Sagens nærværende Standpunkt, dersom ikke Nogen maatte reise nogen Indvending derimod. Jeg skal blot med Hensyn til, at der mod den foreliggende Lov er reist den Indvending, at man nødvendigvis skulde komme med specielle Love, bemærke, at jeg ikke skulde have gjort det, dersom jeg i det vidtløftige Arbejde om militaire Love, som er fremlagt for Rigsdagen, havde fundet enten noget Forslag i denne Retning eller en passende Plads at anbringe dette paa. En saadan troer jeg ikke, kan findes, og jeg seer derfor ikke nogen Mulighed for at faae denne Sag bragt paa Bane, uden glennem en særlig Lov.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovforslaget maatte nyde Fremme, hvilket vedtoges med 62 Stemmer mod 1.

Man gik dernæst efter Dagsordenen over til Spørgsmaal, om det af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) indbragte „Forslag til Lov om en Forandring i Danst Lovs 3—13—4“ maa nyde Fremme.

Tscherning: Thinget har nylig meget gunstigt afgjort een Giftermaals sag, og jeg vil haabe, at det vil behandle den foreliggende ligesaa gunstigt. Det er ikke her Officerekoner og Officerer, det gjælder om, det er ganske simpelt Fæstebønders efterladte Husfruer. Jeg haaber, at De ville lade Lovforslaget angaaende denne Sag komme til første Behandling; der ville vi da nærmere kunne undersøge, hvor vigtigt eller uvigtigt det maatte være. Jeg skal derfor ikke her gaae videre ind paa Sagen.

Mourier: Det Lovforslag, som den ærede Rigsdagsmand i dette Dieblif har omtalt, kunde jo synes at have ret meget for sig; det er stillet saaledes, at det ved første Diekast kunde forekomme at være saa overmaade billigt og i Særdeleshed at anbefales ved en i og for sig priselig Interessé for Sædelighedens Opretholdelse. Imidlertid har denne Sag, noget nærmere beseet, tilvise ogsaa andre Sider; der frembyder sig her andre og det meget væsentlige Betragtninger, som synes at være undgaaede eller dog ikke tilstrækkeligt at være faldne under den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed. Jeg troer, at det, naar Sagen uden Genstidighed overveies, vil vise sig, at dette Forslag ikke bør blive til Lov. Naar Forslagets sande Betydning klart træder frem, turde det neppe engang være at vente, at Fleerheden af dette Things Medlemmer vil tiltræde det (En Stemme: Jo!). Men Forslaget er i alt Fald af en saadan Vigtighed og angaaer Forhold, der i en saadan Grad interessere Thinget, at jeg maa antage det for at være et almindeligt Dnsse hos Things Medlemmer, at Sagen underkastes en nøiere Drøftelse. Dette Dnsse deler ogsaa jeg (Hør!), og jeg skal derfor ikke stemme imod Sagens Fremme, men skal for Tiden heller ikke gaae ind paa nærmere at udtale mig om Forslagets Indhold.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde nyde Fremme, hvilket vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

Rettelser.

- Nr. 110 Sp. 1748 L. 29 f. o. „Krigsbestyrelsen“, læs: „de militaire Depoter“.
 " " Sp. 1749 L. 15 f. o. „den ærede Forslagsstiller“ læs: „den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgfreds“.